

Konflikt mezi Hongkongem a pevninskou Čínou

Adéla Matoušová
adela.matousova@amo.cz

#SUMMIT26

1 JAK ČÍST BACKGROUND?

Background report (BGR) slouží k představení jednoho z bodů agendy na Pražském studentském summitu. Tento BGR řeší problematiku konfliktu mezi Hongkongem a pevninskou Čínou, jež je třetím bodem jednání na programu Čtvrtého výboru Valného shromáždění OSN – Zvláštního výboru pro politické otázky a otázky dekolonizace (SPECPOL). Díky backgroundu se čtenář lépe zorientuje v daném bodu agendy. Přečíst si background a porozumět jeho obsahu je klíčové, obsahuje totiž informace, které vám pomohou s orientací v tématu, s přípravou stanoviska a také se samotným jednáním. Přečíst background však nestačí, nejdůležitějším výstupem této samostatné přípravy je delegátské stanovisko. Jako výchozí bod pro jeho napsání slouží kapitola Otázky pro jednání a Doporučené a rozšiřující zdroje, které se nachází na konci každého BGR.

2 ÚVOD

Čínská lidová republika (ČLR) je bezpochyby jedním z nejsilnějších světových aktérů současnosti. O to znepokojivější je pro mezinárodní společenství napětí, které v posledních letech panuje v Hongkongu, zvláštní administrativní oblasti ČLR. Hongkong, který si měl až do roku 2047 zachovat v pevninské Číně nevídané politické svobody, se nyní začíná obávat narušení tamního demokraticky směřujícího režimu a ztráty privilegií, jež mu byla přislíbena.

Spolu s ním jsou znepokojeny také mnohé státy. Hongkong je pro ně totiž cenným obchodním partnerem a výrazné politické změny by mohly znatelně ohrozit místní ekonomiku. Tento background se zabývá otázkou, jak mezinárodní společenství na situaci v Hongkongu zareaguje.

Režim Hongkongu nikdy nebyl plně demokratický. Na tamější politiku měly vždy silný vliv businessové elity. Tento vliv se projevuje například při volbách do jednokomorové legislativní rady, z jejíž 70 členů vybírá 35 omezená skupina voličů zastupující sektor hospodářství nebo různé zájmové skupiny. V porovnání s ČLR se však stále jedná o výrazně demokratičtější režim. Časopis Economist v roce 2019 označil Hongkong za „demokracii s vadami“⁷⁸.

Jedním z hlavních důvodů, proč je nutné se situací zabývat, jsou hongkongské protesty. Ty se začaly rozrůstat v roce 2014 kvůli plánům Pekingů na změnu volebního procesu šéfa exekutivy, pokračovaly pak v roce 2019 kvůli návrhu zákona o vydávání stíhaných osob do Číny a v roce 2020 kvůli novému „Zákonu o národní bezpečnosti“. Obyvatelé Hongkongu se pomocí protestů snaží upozornit na neoprávněné čínské zásahy do autonomie oblasti a na policejní brutalitu, s jakou jsou protesty potlačovány. Hongkong byl v roce 1972 oficiálně odebrán ze seznamu kolonizovaných území OSN, přesto se to, zda SPECPOL

zareaguje a bude bránit autonomii Hongkongu, či nikoliv, může v budoucnu stát klíčovým pro vnímání OSN jako kompetentního aktéra při řešení podobných situací.

3 HISTORICKÝ KONTEXT KONFLIKTU

Hongkong se v polovině 19. století dostal pod kontrolu tehdy největšího koloniálního impéria, Velké Británie. Pod britskou správou se v té době vyskytovalo mnoho území, například Indie, Barma či Malajsie¹. Avšak v letech, kdy výše zmíněné oblasti získávaly svou nezávislost, setrval Hongkong v držení Britů a procházel tak diametrálně odlišným vývojem. Ten se nesl nejen v duchu britsko-čínských obchodních vazeb, ale zároveň také četných konfliktů.

3.1 První opiová válka

Velká Británie měla z evropských zemí zdaleka největší objem obchodu s Čínou², není tedy divu, že britskou vládu v polovině 30. let 19. století zaujala myšlenka založení trvalé obchodní základny právě na tomto ostrově³. Hongkong byl obsazen v roce 1841 v průběhu první opiové války⁴. Britská poptávka po čínských komoditách, jako byl čaj, hedvábí nebo porcelán, byla v té době vysoká, čínský zájem o evropské zboží byl však zanedbatelný⁵. Britové se proto rozhodli snížit obchodní nerovnováhu dovozem opia, které se ve velkém množství produkovalo v Indii⁶. Zhruba po roce 1820 začala intenzita dovozu rapidně sílit, což Číně působilo vážné sociální a ekonomické potíže. Počet obyvatel závis-

lých na opiu rostl a spolu s ním také příjmy Východoindické společnosti. Opium bylo jediným zbožím, za které byli Číňané ochotni platit stříbrem, pro ně v té době nejvíce cenným kovem, což vedlo k odlivu tohoto materiálu ze země a nárůstu h o d n o t o v é propasti mezi s t r í b r n ý m i a měděnými mincemi⁷. Situaci nepomohl ani zákaz pěstování a importu opia – s množstvím drogy v zemi exponenciálně narůstala také míra korupce a obchodu se tak i nadále dařilo.

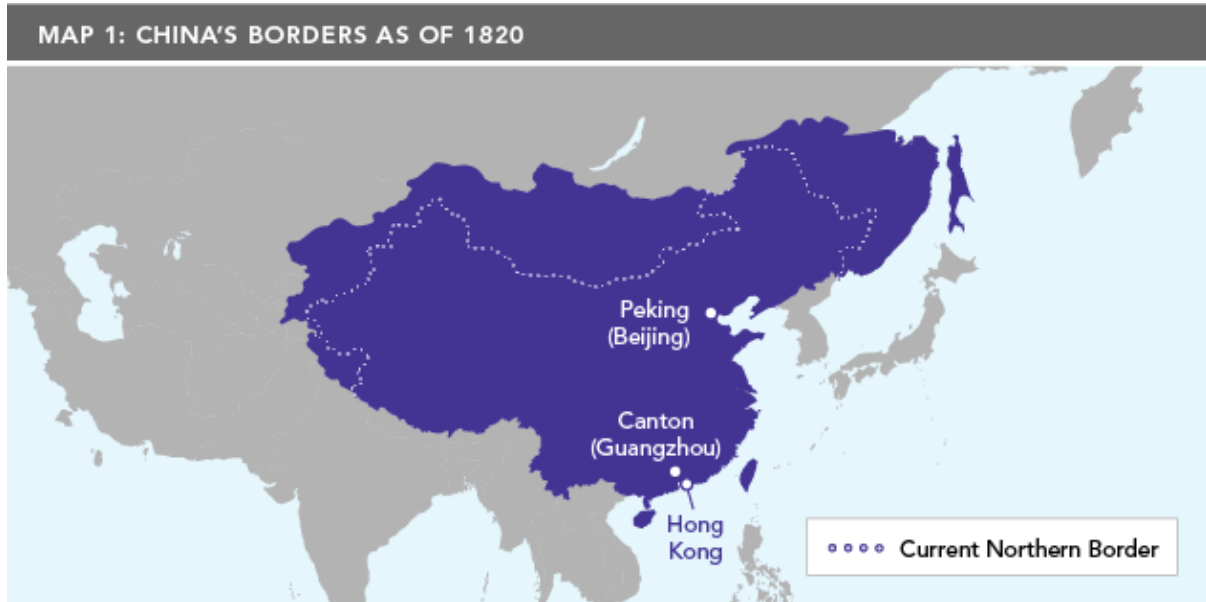
V roce 1839 proto čínská vláda zabavila a zničila přes dvacet tisíc beden, tedy asi čtrnáct set tun, britského opia uskladněného v Kantonu, jihočínském městě ležícím nedaleko ústí Perlové řeky do oceánu – a tedy v ohnisku nelegálního importu⁸.

Dekolonizace je pojem, který označuje společensko-politický proces osamostatnění kolonie. Nejsilnější vlna dekolonizace proběhla po druhé světové válce a týkala se převážně britských a francouzských kolonií v Asii a Africe. Indie se z britského koloniálního vlivu vymanila v roce 1947, Barma v roce 1948 a Malajsie v roce 1957.

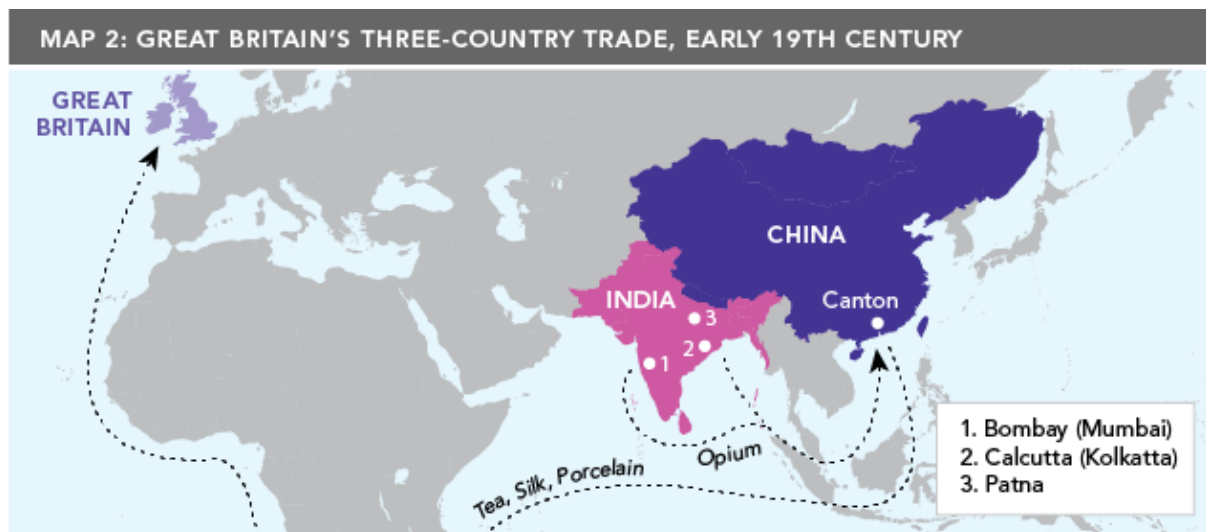
Konflikt pak eskaloval dalšími drobnějšími incidenty. Finálním podnětem pro zahájení války se stalo prolomení čínské blokády vytvořené v ústí Perlové řeky nedaleko Hongkongu. Britská flotila v roce 1840 proplula ústím řeky směrem ke Kantonu a po neúspěšných zdlouhavých vyjednáváních o rok později zaútočila a obsadila město. V srpnu 1842 bylo obsazeno také město Nanjing (jinak též Nanking, Nan-fing) což de-

3.2 Druhá opiová válka

Britům však výsady vydobyté Nankingskou smlouvou nestačily a od 50. let stále více usilovali o rozšíření svých privilegií¹². Na podzim roku 1856 došlo ke znovuobnovení konfliktu. Britové obvinili čínské úředníky ze stažení britské vlajky na jedné z britských lodí, kterou navštívili¹³. Vyslali proto válečnou loď, aby bombardovala Kanton. V pro-

Obrázek 1: Čína v roce 1820, poloha HK, Kantonu a Pekingů⁷⁹

Obrázek 2: Grafické znázornění britsko-čínského obchodu⁸⁰

finitivně zastavilo čínskou ofenzivu⁹. Mírová jednání vyústila v Nankingskou smlouvu, podepsanou 29. srpna 1842. Čína tak byla nucena zaplatit Británii odškodné za zničené opium, vylepšit podmínky pro britské občany přebývající v Číně, a mimo jiné také postoupit Hongkongský ostrov Britům¹⁰. Ti měli o ostrov zájem především díky jeho geografické poloze, která byla velmi výhodná pro obchod¹¹.

sinci Číňané vypálili místní skladiště s britským zbožím, a situaci tak ještě výrazněji eskalovali¹⁴.

K vojenskému úsilí se rozhodla připojit také Francie, která stejně jako Velká Británie doufala, že tak dosáhne největších obchodních podmínek a dalších výsad. Vojenské operace byly zahájeny koncem roku 1857. Kanton byl rychle obsazen, městský guvernér zajat a nahrazen novým, zastá-

vajícím britsko-francouzské zájmy. Na jaře 1858 spojenecká vojska v britských válečných lodích dosáhla města Tianjin (jinak též Tchien-ťin) a donutila Čínu podepsat novou tianjinskou smlouvu¹⁵. Ta posilovala práva zahraničních obchodníků, diplomatů a misionářů, následná jednání v Šanghaji pak legalizovala dovoz opia¹⁶.

3.3 Pekingská úmluva

Britové z oblasti dočasně ustoupili, v roce 1859 se však ve společnosti francouzských diplomatů vrátili, aby ratifikovali dříve podepsané smlouvy. Číňané je odmítli nechat projít kolem pevností Dagu u ústí řeky Hai a místo toho navrhli cestu směřující do Pekingu. Britové tuto alternativu nepřijali, pokusili se o postup dle původního plánu a byli vyhnáni. K ratifikaci nedošlo a konflikt byl obnoven¹⁷.

V létě 1860 se britská a francouzská vojska vrátila, zničila pevnosti Dagu, obsadila Tianjin i Peking a vypálila letní palác císaře¹⁸. To Číňany přimělo k podpisu Pekingské úmluvy, v rámci které se zavázali k dodržování tianjinské smlouvy a postoupili Britům jižní část poloostrova Kaulung sousedící s Hongkongem¹⁹.

3.4 Pronájem na 99 let

Po konci války se Hongkong stal centrem evropsko-čínského obchodu a svým rapidním ekonomickým růstem začal přitahovat mnohé zahraniční investory. Britové se už od poloviny 19. století neustále obávali o bezpečnost své kolonie, v roce 1898 proto britská a čínská vláda podepsaly Druhou pekingskou úmluvu, která obsahovala smlouvu o pronájmu takzvaných nových teritorií, tedy většiny pevninské části dnešního Hongkongu a okolních ostrovů, na dobu 99 let²⁰. Britský diplomat se později nechal slyšet, že lhůta 99 let mu přišla stejně dobrá jako navždy a že nikdy nebylo v záměru Britů oblast opravdu vrátit²¹. Přesto tato chvíle 1. července 1997 nastala, a přestože se pronájem vzta-

hoval pouze na nová teritoria, rozhodla se Británie vrátit celé území Hongkongu.

Nejednalo se však o jednoznačný návrat pod čínskou nadvládu. Británie nechtěla zatratit jedinečnou hongkongskou kulturu, která se v kolonii budovala po desetiletí. Britská premiérka Margaret Thatcherová a čínský premiér Čao C'jang proto v prosinci 1984 podepsali společnou deklaraci, ve které Británie souhlasila s návratem území pod podmínkou zavedení režimu „jedna země, dva systémy“²². Tento systém znamená, že v Hongkongu nadále vládne tamní právo, panuje svoboda slova a další politické svobody a rozvíjí se tržní hospodářství²³. Tento systém však bude chráněn jen po dobu padesáti let. Skončit má v roce 2047, kdy Hongkong plně přejde pod správu Čínské lidové republiky a není jisté, co bude následovat poté²⁴.

Obrázek 3: Mapa Hongkongu

4 ROZDÍLY MEZI HONGKONGEM A ČÍNOU

V roce 1949 převzala kontrolu nad pevninskou Čínou komunistická strana²⁵. Během následujících let proto vývoj obou celků probíhal velmi odlišně.

4.1 Ekonomika

Populace Hongkongu se rychle vzpamatovala z následků druhé světové války, mimo jiné díky přílivu čínských migrantů, kteří do kolonie uprchli před občanskou válkou nebo kvůli nástupu komunistického režimu²⁶. S rychle rostoucí populací probíhala v Hongkongu také rapidní industrializace²⁷. Čína se vyvíjela výrazně pomaleji. Věnovala se centrálnímu plánování namísto volnotržní ekonomiky a kladla

důraz spíše na kolektivizaci a kulturní a sociální reformy, zatímco v Hongkongu převládala ekonomika založená na službách, díky čemuž se již na počátku 90. let etabloval jako globální finanční centrum a přepravní uzel²⁸.

Konec britské nadvlády v roce 1997 způsobil silnou vlnu emigrace do západních

Přímá zahraniční investice (anglicky foreign direct investment – FDI) je pojem, který se používá pro označení přímé investice do obchodní společnosti nebo do podnikání investorem z jiné země. Přímé zahraniční investice jsou investicemi konkrétního investora do konkrétní společnosti⁸¹.

zemí a odstartoval dočasný hospodářský pokles Hongkongu²⁹. Čína zároveň v posledních letech zaznamenala výrazný ekonomický růst. V roce 1997 tvořil Hongkong více než 18 % HDP Číny, dnes se již jedná o pouhých 2,7 %³⁰. I to je však poměrně vysoké číslo, vezmeme-li v potaz, že bývalá kolonie tvoří pouhých 0,012 % celkové rozlohy země³¹. Hongkong stále přitahuje významné množství investo-
 vestorů – co se

Hlavními rozdíly mezi kantonštinou a standardní čínštinou, též nazývanou mandarínština, jsou užívané znaky. Liší se také počet tónů v mluveném jazyce – mandarínština má čtyři, zatímco kantonština hned devět. Odlišná je i výslovnost a užívané slovní výrazy⁸². Otázka klasifikace kantonštiny jako dialektu čínštiny je sporná, mnohdy je označována za zcela samostatný jazyk.

týče přímých zahraničních investic (FDI), byl v roce 2019 celosvětově čtvrtým největším příjemcem finančních toků a zároveň také čtvrtým nejsilnějším investorem do zahraničí³².

Přítoku financí do Hongkongu napomáhají mimo jiné nižší daňové sazby, které si tamní vláda může dovolit díky příjmům, jež čerpá z prodeje nemovitostí³³. Obzvláště příznivá jsou pro

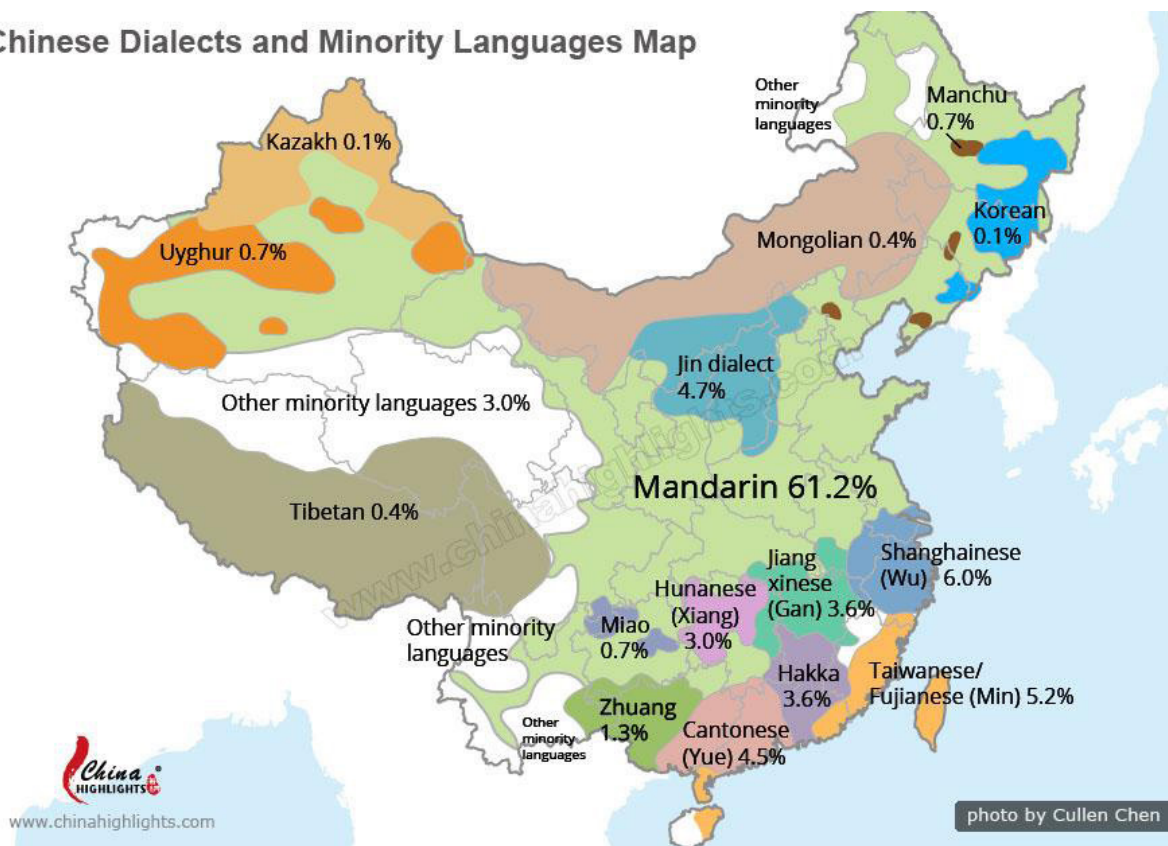
nadnárodní společnosti nízká cla, která napomáhají plynulejšímu putování zboží do a ze země³⁴.

4.2 Kultura

V kulturní oblasti je Hongkong unikátní kombinací starých čínských tradic a západního vlivu. Oficiálními jazyky jsou angličtina a čínština, ve které se běžně užívá kantonský dialekt.

Píše se tradičními znaky, zatímco na pevnině se od padesátých let užívají zjednodušené³⁵. Odlišná je i měna, místo čínského jüanu se používá hongkongský dolar³⁶. Obyvatelé Hongkongu také připisují větší význam tradičním zvykům a oslavám³⁷. V online prostředí jsou naopak uvolněnější. Celosvětově užívané sociální sítě jako je Facebook nebo Instagram, které jsou v Číně zakázané a pečlivě nahrazované vládou schválenými alternativami, se zde běžně používají a těší velké oblibě. Internetové prostředí je zároveň méně cenzurované³⁸. Liší se i mnohé drobnosti, které jistě po sloučení obou celků způsobí citelné komplikace. Obyvatelé Hongkongu řídí na opačné straně a také mají odlišné občanské průkazy i další dokumentaci. Čínští občané dokonce potřebují pro vstup do Hongkongu vízum³⁹. V neposlední řadě je pak odlišná i mentalita obyvatel. Hongkong je dlouhodobě více otevřen světu, místní lidé jsou proto častěji vystaveni odlišným kulturám, a mají tudíž silnější důvěru v mezinárodní organizace a smýšlejí více prodemokraticky⁴⁰.

Chinese Dialects and Minority Languages Map

Obrázek 4: Dialekty užívané v různých částech Číny⁸³

4.3 Politická situace

Hongkong v současnosti operuje na základě principu „jedna země, dva systémy“. Jedná se o ústavní princip Čínské lidové republiky, podle kterého se Hongkong v roce 1997 na dobu padesáti let stal zvláštním správním regionem (SAR) Číny. Obdobně probíhá od roku 1999 správa sousedního Macau. Oficiálně tedy Čína existuje jako unitární stát, přesto má Hongkong vlastní hospodářský, vládní, právní, finanční a správní systém⁴¹. Prozatím se těší vysoké míře autonomie, co však nastane po roce 2047, nebylo nikdy konkrétně řečeno.

Politický systém Hongkongu se dělí do tří větví: exekutivní, legislativní a soudní. Šéfkou exekutivy je v současné době Carrie Lamová. V její pravomoci je prosazování regionálního práva, vydávání právních předpisů, jmenování soudců a podávání nových návrhů zákonů, dokáže také vynutit přehod-

nocení legislativy⁴².

Ve stavu nouze nebo veřejného nebezpečí může navíc přijímat jakékoliv předpisy nezbytné k obnovení pořádku⁴³. Jednokomorová legislativní rada pak přijímá regionální zákony a schvaluje rozpočty.

Má 70 členů, 35 je voleno v přímém hlasování, zbylých 35 vybírá omezená skupina voličů zastupující sektor hospodářství nebo různé (často propekingsky smýšlející) zájmové skupiny⁴⁴.

Unitární stát je označení pro stát s jednotnou soustavou státních orgánů, s jednotným právním řádem a nedělitelným územím. Jedná se o pojmový protiklad federace. Unitární povaha státu nevyklučuje vnitřní decentralizaci ani územní autonomii jedné z částí, takový stát je pak označen jako unitární stát s místní autonomií⁸⁴.

5 PROTESTY V HONGKONGU

V Hongkongu vždy panovala určitá míra obav z čínských zásahů do autonomie oblasti. Tyto obavy se v posledních letech několikrát potvrdily, kroky Číny však nezůstaly bez odezvy⁴⁵.

5.1 Protesty roku 2014

V roce 2014 vypukla v Hongkongu první významná silná vlna protestů, médií označovaná jako „deštníková revoluce“⁴⁶. Důvodem byl nedodržení slib ze strany Číny, podle kterého měl Hongkong v roce 2017 poprvé zvolit svého nejvyššího politického vůdce plně demokratickým univerzálním hlasováním⁴⁷. Do té doby volil pouze takzvaný nominační výbor, skupina 1200 privilegovaných, většinou propekingsky smýšlejících lidí⁴⁸. V srpnu 2014 ale Peking schválil reformní rámec, který striktně omezoval množství možných volebních kandidátů. O funkci se mohly ucházet jen dvě nebo tři výborem prověřené osoby, které „milovaly zemi“⁴⁹.

Obyvatelé Hongkongu odmítli tuto skutečnost přijmout a zahájili rozsáhlé protesty. V jejich čele figurovala aktivistická skupina Occupy Central with Love and Peace⁵⁰. Místní vláda proti protestům drasticky zasáhla, v prosinci 2014 byli proto definitivně rozeznáni. Svých cílů nedosáhli, předseda vlády, jehož rezignaci požadovali, si svou pozici udržel⁵¹.

5.2 Protesty roku 2019

Na jaře roku 2019 situace eskalovala podruhé. Důvodem byl připravovaný zákon umožňující vydání obviněných osob úřadům pevninské Číny k trestnímu stíhání. Předchozí verze takzvaného extradičního zákona specifikovala, že se nevztahuje na „ústřední lidovou vládu nebo vládu žádné jiné části Čínské lidové republiky“. Nová verze však žádala,

aby byly zvažovány žádosti ze všech částí Číny⁵². Odpůrci zákona se obávali, že by tak mohl posílit čínský vliv na Hongkong, který by ohrozil nezávislost soudů a zároveň také hongkongské disidenty⁵³. Stovky tisíc lidí proto vyšly do ulic.

Své požadavky shrnuli do pěti klíčových bodů. Žádali stažení návrhu, amnestii pro zatčené aktivisty, nezávislé vyšetřování údajné policejní brutality, implementaci všeobecného volebního práva, a v neposlední řadě to, aby protesty nebyly označovány jako „nepokoje“ (anglicky riots, negativně zabarvený výraz)⁵⁴. Šéfka hongkongské samosprávy Carrie Lamová po několika týdnech ustoupila a návrh zákona stáhla z projednávání, demonstrace však pokračovaly⁵⁵. Lidem pozastavení procesu přijímání zákona nestačilo, obávali se jeho znovuoobnovení, a žádali proto úplné stažení návrhu. Naplněny nebyly ani ostatní požadavky, k nimž se nově přidala také žádost o odstoupení správkyně Lamové. V září byl návrh zákona plně zastaven, ostatní požadavky splněny nebyly. Tyto protesty trvaly opět do prosince, kdy byly policií postupně potlačeny⁵⁶.

5.3 Protesty roku 2020

Zatím poslední vlna protestů odstartovala v květnu 2020. Připravovaný „Zákon o národní bezpečnosti“ způsobil obavy ze snahy narušit autonomii Hongkongu⁵⁷. Dne 30. června byl zákon skutečně uveden v platnost a je v mnoha směrech přísnější než zákon původní. Stanovuje čtyři nové zločiny: separatismus, terorismus, spolčení se zahraničními stranami a buřičství, jejich důsledkem může být kriminalizována a těžce penalizována kritika čínské vlády a komunistické strany. Dále také legalizuje domovní prohlídky bez nutnosti soudního příkazu, schvaluje silnější internetovou cenzuru a stanovuje poradcem

pro národní bezpečnost úředníka Pekingu⁵⁸. Čína také žádá přístup k soukromým datům uživatelů sociálních a komunikačních sítí⁵⁹. Hrozí, že situace způsobí silnou vlnu emigrace. Británie proto nabídla azyl až třem milio-

nům obyvatel Hongkongu, za což se dočkala ostré kritiky z čínské strany⁶¹. Jiné země reagovaly mimo nabídek azylu například také vypovězením dohody o vydávání občanů Hongkongu či prodloužením jejich dočasných víz⁶².

6 PRÁVO NA SEBEURČENÍ – REZOLUCE 1514 A 2908

V roce 1960 vydalo Valné shromáždění OSN Prohlášení o udělení nezávislosti koloniálním zemím a národům, známé též jako rezoluce 1514⁶⁴. V té odsoudilo kolonizaci a vykořisťování a zdůraznilo právo všech národů na sebeurčení, svobodnou volbu politického postavení a rozvoj vlastního hospodářství a kultury. Zároveň prohlásilo, že na svěřeneckých a nesamosprávných územích i na všech ostatních územích, která ještě nedosáhla nezávislosti, se podniknou okamžité kroky k převodu všech pravomocí místním národům v souladu s jejich svobodnou vůlí. Jakýkoliv pokus o narušení této snahy bude vnímán jako porušení zásad Charty OSN. Hongkong se spolu s dalšími oblastmi vyskytoval na seznamu území, která zasluhovala zvláštní pozornost a ochranu⁶⁵.

Čínská lidová republika se stala členským státem OSN v roce 1971⁶⁶. Krátce poté předal jejich velvyslanec Zvláštnímu výboru pro dekolonizaci dopis, ve kterém ČLR vy-

jádřila silný odpor vůči zařazení Hongkongu a Macau na seznam kolonizovaných území. Čína oblasti vnímala jako součást čínské území, označila je proto za okupovanou britskými a portugalskými orgány. Prohlásila, že se jedná o otázku v jejich svrchované pravomoci a OSN tedy nemá právo o otázkách diskutovat, ani jakkoliv zasahovat⁶⁸, a požádala proto o odebrání obou oblastí ze seznamu.

Předseda výboru souhlasil s čínskými požadavky a prostřednictvím výroční zprávy předal v roce 1972 doporučení Valnému shromáždění na odebrání obou území z původního seznamu. Zástupci členských států sice doufali v co nejrychlejší osvobození kolonizovaných národů, nad návrhem, který se v množství jiných bezmála ztrácel, se však příliš nepozastavovali a rychle jej jako součást rezoluce 2908 schválili. Nejednalo se o hlasování na žádost čínské velvyslance, přesto je rozhodnutí někdy označováno jako neuvážené⁶⁹.

7 HONGKONG A MEZINÁRODNÍ SPOLEČENSTVÍ

Jak již bylo zmíněno výše, na základě principu „jedné země, dvou systémů“ Čína existuje jako unitární stát s místní autonomií⁷⁰. Dvě významné politické oblasti proto zůstávají v pravomoci čínské ústřední lidové vlády. Hongkong nemá žádný vliv na své diplomatické vztahy ani vojenskou obranu⁷¹. Z pohledu mezinárodní politiky je tedy náročné vést s Hongkongem uzavřený dialog, neboť se formálně jedná o sjednocený (unitární) celek spolu se zbytkem Číny. Ekonomicky je však region rozlišitelný, a ačkoliv se tento fakt do sféry diplomatických vztahů nepromítá, zůstává Hongkong cenným obchodním partnerem. Státy se proto o tamější situaci zajímají.

Zahraniční vlády sledují mimo jiné dodržování britsko-čínské deklarace⁷². Nedávné kroky z čínské strany byly shledány poněkud znepokojujícími, některé státy se proto rozhodly uvalit na Čínu sankce. Nejprůšněji reagovaly Spojené státy, kterým Čína odpověděla obdobně tvrdými sank-

cemi⁷³. Evropská unie zvolila mírnější postihy, především zákaz exportu sledovacích technologií do Hongkongu, prozatím se tak nedočkala čínské odplaty⁷⁴. Některé evropské státy také vypověděly extradiční smlouvy s Hongkongem.

Michelle Bacheletová ze svého úřadu Vysoké komisařky OSN pro lidská práva uvedla, že OSN je „znepokojena vysokou úrovní násilí spojeného s některými demonstracemi“⁷⁵. Zdůraznila také důležitost svobody pokojného shromažďování a vyzvala hongkongskou vládu, aby provedla „rychlé, nezávislé a nestranné“ vyšetřování policejních zákroků proti demonstrantům⁷⁶. Carrie Lamová na 44. zasedání rady pro lidská práva naopak vyzvala mezinárodní společenství, aby respektovalo právo země na zajištění národní bezpečnosti⁷⁷. Na 75. zasedání Valného shromáždění OSN (UNGA 75) ani zasedání výboru SPECPOL, které začalo 9. října 2020, prozatím nebyly schváleny žádné dokumenty, je proto těžké předvídat, jak se OSN k situaci dále postaví.

8 SHRNUÍ

Hongkong za sebou má bezpochyby velice spletitou minulost. V současné době běží lhůta 50 let podle britsko-čínské smlouvy, díky které existuje v rámci Číny s omezenou autonomií podle doktríny „jedna země, dva systémy“. Přesto pevninská vláda opakovaně narušuje integritu ostrova a omezuje práva místních, což dává lidem podněty k protestům. Nedemokratické hlasování, extradiční i bezpečnostní

zákon, to vše vyvolalo v Hongkongu neklid.

Jakou cestou se vydá Organizace spojených národů? Bude stát za Hongkongem a trvat na zachování slíbené autonomie? Bude uvaleno více sankcí? Nebo zvítězí vztahy s Čínou, jedním z nejsilnějších mezinárodních aktérů dneška? Na těchto otázkách samotného SPECOPOL shoda nepanuje. Bude proto na zástupcích členských států, aby situaci vyřešili.

9 OTÁZKY PRO JEDNÁNÍ

1. Jaké vztahy má Vámi zastupovaný stát s Hongkongem?
2. Jaké vztahy má Vámi zastupovaný stát s Čínou?
3. Obchoduje Vaše země nějakým způsobem s Hongkongem nebo do něj investuje?
4. Měla by podle Vás OSN zasahovat do situace? Pokud ano, jakým způsobem?
5. Souhlasí Vaše země s uvalením sankcí na Čínu?
6. Jakým způsobem (pokud vůbec) hodlá Vaše země podpořit suverenitu Hongkongu?
7. Byla Vaše země nějakým způsobem postížena nepokoji v Hongkongu? (obchodní zájmy...)

10 DOPORUČENÉ A ROZŠÍŘUJÍCÍ ZDROJE

Video o protestech v Hongkongu od The Economist:

<https://www.youtube.com/watch?v=VfmR54giIJA & list=LL4SZDo79xIrEky7qjmuoUXg & index=13 & t=os>

Bakalářská práce na téma čínského vlivu na míru politické svobody v Hongkongu (autor Pavel Fišer):

<https://is.cuni.cz/webapps/zzp/download/130282132>

Stručné srovnání Hongkongu a Číny:

<https://www.indexmundi.com/factbook/compare/china.hong-kong>

The World Factbook od CIA:

<https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/index.html>

První díl video série o první opiové válce od Extra Credits:

<https://www.youtube.com/watch?v=fgQahGsYokU>

11 SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

- 1 British Empire: British Empire and Commonwealth. Encyclopaedia Britannica [online]. Chicago: Encyclopædia Britannica, Sep 17, 2020 [cit. 2020-08-08]. Dostupné z: <https://www.britannica.com/place/British-Empire/Dominance-and-dominions>
- 2 TAK-WING, Ngo. Hong Kong's History: State and Society Under Colonial Rule [online]. 1. Londýn: Routledge, 1999 [cit. 2020-04-10]. ISBN 9780415203050. Dostupné z: <https://search.ebscohost.com/login.aspx?authtype=shib & custid=s1240919 & direct=true & db=n lebk & AN=75228 & site=eds-live & scope=site & lang=cs>
- 3 TAK-WING, Ngo. Hong Kong's History: State and Society Under Colonial Rule [online]. 1. Londýn: Routledge, 1999 [cit. 2020-04-10]. ISBN 9780415203050. Dostupné z: <https://search.ebscohost.com/login.aspx?authtype=shib & custid=s1240919 & direct=true & db=n lebk & AN=75228 & site=eds-live & scope=site & lang=cs>
- 4 Lubbock Avalanche-Journal. Base closure to end Royal Navy's Far East presence. In: The Wayback Machine [online]. Archived 27 September 2007, 2007, 1997 [cit. 2020-08-08]. Dostupné z: <https://web.archive.org/web/20070927210104/http://www.lubbockonline.com/news/041197/base.htm>
- 5 HAYES, Jack Patrick. THE OPIUM WARS IN CHINA. ASIA PACIFIC CURRICULUM [online]. Canada: 2020 © Asia Pacific Foundation of Canada [cit. 2020-08-08]. Dostupné z: <https://asiapacificcurriculum.ca/learning-module/opium-wars-china>
- 6 PLETCHER, Kenneth. Opium Wars: Chinese history. Encyclopaedia Britannica [online]. Chicago: Encyclopædia Britannica, June 20, 2018 [cit. 2020-08-08]. Dostupné z: <https://www.britannica.com/topic/Opium-Wars#ref326269>
- 7 LAYTON, Thomas N. The Voyage of the ‚Frolic‘: New England Merchants and the Opium Trade. Ilustrované vydání. Stanford: Stanford University Press, 1997, s. 28. ISBN 9780804729093.
- 8 PLETCHER, Kenneth. Opium Wars: Chinese history. Encyclopaedia Britannica [online]. Chicago: Encyclopædia Britannica, June 20, 2018 [cit. 2020-08-08]. Dostupné z: <https://www.britannica.com/topic/Opium-Wars#ref326269>
- 9 PLETCHER, Kenneth. Opium Wars: Chinese history. Encyclopaedia Britannica [online]. Chicago: Encyclopædia Britannica, June 20, 2018 [cit. 2020-08-08]. Dostupné z: <https://www.britannica.com/topic/Opium-Wars#ref326269>
- 10 Treaty Of Nanjing (Nanking). USC US-China Institute [online]. Los Angeles: USC Annenberg, 1901, 1842 [cit. 2020-08-08]. Dostupné z: <https://china.usc.edu/treaty-nanjing-nanking-1842>
- 11 LITTLE, Becky. How Hong Kong Came Under ‚One Country, Two Systems‘ Rule. History [online]. © 2020 A & E Television Networks, Sep 3, 2019 [cit. 2020-08-22]. Dostupné z: <https://www.history.com/news/hong-kong-china-great-britain>
- 12 The Opening to China Part II: the Second Opium War, the United States, and the Treaty of Tianjin, 1857–1859. Office of the Historian [online]. United States Department of State: Foreign Service Institute [cit. 2020-08-09]. Dostupné z: <https://history.state.gov/milestones/1830-1860/china-2>
- 13 PLETCHER, Kenneth. Opium Wars: Chinese history. Encyclopaedia Britannica [online]. Chicago: Encyclopædia Britannica, June 20, 2018 [cit. 2020-08-08]. Dostupné z: <https://www.britannica.com/topic/Opium-Wars#ref326269>
- 14 PLETCHER, Kenneth. Opium Wars: Chinese history. Encyclopaedia Britannica [online]. Chicago: Encyclopædia Britannica, June 20, 2018 [cit. 2020-08-08]. Dostupné z: <https://www.britannica.com/topic/Opium-Wars#ref326269>

- 15 PLETCHER, Kenneth. Opium Wars: Chinese history. Encyclopaedia Britannica [online]. Chicago: Encyclopædia Britannica, June 20, 2018 [cit. 2020-08-08]. Dostupné z: <https://www.britannica.com/topic/Opium-Wars#ref326269>
- 16 Treaty Of Tianjin (Tien-Tsin). USC US-China institute [online]. Los Angeles: USC Annenberg, 1901, 1858 [cit. 2020-08-09]. Dostupné z: <https://china.usc.edu/treaty-tianjin-tien-tsin-1858>
- 17 PLETCHER, Kenneth. Opium Wars: Chinese history. Encyclopaedia Britannica [online]. Chicago: Encyclopædia Britannica, June 20, 2018 [cit. 2020-08-08]. Dostupné z: <https://www.britannica.com/topic/Opium-Wars#ref326269>
- 18 The Opening to China Part II: the Second Opium War, the United States, and the Treaty of Tianjin, 1857–1859. Office of the Historian [online]. United States Department of State: Foreign Service Institute [cit. 2020-08-09]. Dostupné z: <https://history.state.gov/milestones/1830-1860/china-2>
- 19 THE CONVENTION OF PEKING OF 1860 IS CONCLUDED. Presidential Library [online]. St. Petersburg, 2009, 1860 [cit. 2020-08-09]. Dostupné z: <https://www.prlib.ru/en/history/619718>
- 20 LITTLE, Becky. How Hong Kong Came Under 'One Country, Two Systems' Rule. HISTORY® [online]. London: A+E Networks® UK, 2018 [cit. 2020-08-12]. Dostupné z: <https://www.history.com/news/hong-kong-china-great-britain>
- 21 ACOSTA JR., Luis. Explained: Hong Kong and its mother country. The Racquet Press [online]. Wisconsin: University of Wisconsin, 1910, 2019 [cit. 2020-08-12]. Dostupné z: <https://theracquet.org/6466/news/explained-hong-kong-and-it-s-mother-country/>
- 22 The Joint Declaration: Joint Declaration of the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and the Government of the People's Republic of China on the Question of Hong Kong. Constitutional and Mainland Affairs Bureau [online]. Hongkong: The Government of the Hong Kong Special Administrative Region of the People's Republic of China, 2005 [cit. 2020-08-12]. Dostupné z: <https://www.cmab.gov.hk/en/issues/jd2.htm>
- 23 HONG KONG. Guidelines on the approach to the Public Order Ordinance in relation to public meetings and public processions. In: POO, section 44(4). Hong Kong, LC Paper CB(2)1224/05-06(01). Dostupné také z: <https://www.legco.gov.hk/yr05-06/english/panels/se/papers/se1101cb2-1224-1e.pdf>
- 24 The Joint Declaration: Joint Declaration of the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and the Government of the People's Republic of China on the Question of Hong Kong. Constitutional and Mainland Affairs Bureau [online]. Hongkong: The Government of the Hong Kong Special Administrative Region of the People's Republic of China, 2005 [cit. 2020-08-12]. Dostupné z: <https://www.cmab.gov.hk/en/issues/jd2.htm>
- 25 TIMELINE: China Under Communist Rule. NPR [online]. NPR, 2012 [cit. 2020-08-12]. Dostupné z: <https://www.npr.org/2012/10/26/163729374/timeline-china-under-communist-rule>
- 26 WILTSHIRE, Trea. Old Hong Kong: 1860-1900. 5. https://books.google.cz/books?id=ofhrgEACAAJ&redir_esc=y: FormAsia, 1997, s. 148. ISBN 978-962728232.
- 27 BUCKLEY, Roger. Hong Kong : the road to 1997 [online]. Cambridge: Cambridge University Press, 1997, 64, 92 [cit. 2020-08-12]. ISBN 9780521470087. Dostupné z: <https://archive.org/details/hongkongroadto19000obuck>
- 28 DODSWORTH, John a Dubravko MIHALJEK. Hong Kong, China: Growth, Structural Change, and Economic Stability During the Transition [online]. International Monetary Fund, 1997, s. 54 [cit. 2020-08-12]. ISBN 9781557756725. Dostupné z: https://books.google.cz/books?id=6csHC4xlmFAC&redir_esc=y
- 29 Economic History of Hong Kong. EH.Net [online]. © EH.Net - Economic History Services [cit. 2020-08-22]. Dostupné z: <https://eh.net/encyclopedia/economic-history-of-hong-kong/>

- 30 LEE, Timothy B. Hong Kong used to be 18 percent of China's GDP. Now it's 3 percent. Vox [online]. Vox Media, 2014, Sep 28, 2014 [cit. 2020-08-12]. Dostupné z: <https://www.vox.com/2014/9/28/6857567/hong-kong-used-to-be-18-percent-of-chinas-gdp-now-its-3-percent>
- 31 China vs. Hong Kong. IndexMundi [online]. [cit. 2020-08-12]. Dostupné z: <https://www.indexmundi.com/factbook/compare/china.hong-kong>
- 32 Foreign direct investment (FDI) in Hong Kong. Nordea [online]. Helsinki, Finland: Nordea, 2001, July 2020 [cit. 2020-08-12]. Dostupné z: <https://www.nordeatrade.com/en/explore-new-market/hong-kong/investment>
- 33 MICHELINI, Michael. Differences of Hong Kong and China. Global From Asia [online]. Shadstone SEO Services, 2013, July 14, 2020 [cit. 2020-08-12]. Dostupné z: <https://www.globalfromasia.com/chinaandhongkong/>
- 34 MICHELINI, Michael. How To Know What The Import Duty Is In HK. Global From Asia [online]. Shadstone SEO Services, 2013, June 8, 2017 [cit. 2020-10-22]. Dostupné z: <https://www.globalfromasia.com/import-tax-hk/>
- 35 GAO, Sally. 6 Major Differences Between Hong Kong and Mainland China. Culture Trip [online]. Culture Trip, 2011, 10 July 2019 [cit. 2020-08-12]. Dostupné z: <https://theculturetrip.com/asia/china/hong-kong/articles/6-major-differences-between-hong-kong-and-mainland-china/>
- 36 MICHELINI, Michael. Differences of Hong Kong and China. Global From Asia [online]. Shadstone SEO Services, 2013, July 14, 2020 [cit. 2020-08-12]. Dostupné z: <https://www.globalfromasia.com/chinaandhongkong/>
- 37 GAO, Sally. 6 Major Differences Between Hong Kong and Mainland China. Culture Trip [online]. Culture Trip, 2011, 10 July 2019 [cit. 2020-08-12]. Dostupné z: <https://theculturetrip.com/asia/china/hong-kong/articles/6-major-differences-between-hong-kong-and-mainland-china/>
- 38 GAO, Sally. 6 Major Differences Between Hong Kong and Mainland China. Culture Trip [online]. Culture Trip, 2011, 10 July 2019 [cit. 2020-08-12]. Dostupné z: <https://theculturetrip.com/asia/china/hong-kong/articles/6-major-differences-between-hong-kong-and-mainland-china/>
- 39 MICHELINI, Michael. Differences of Hong Kong and China. Global From Asia [online]. Shadstone SEO Services, 2013, July 14, 2020 [cit. 2020-08-12]. Dostupné z: <https://www.globalfromasia.com/chinaandhongkong/>
- 40 WAI, Ting. Occasional Papers/Reprints Series in Contemporary Asian Studies: The External Relations and International Status of Hong Kong [online]. Maryland, 1997 [cit. 2020-10-22]. Dostupné z: <https://core.ac.uk/download/pdf/56353921.pdf>. School of Law, University of Maryland.
- 41 The Joint Declaration: Joint Declaration of the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and the Government of the People's Republic of China on the Question of Hong Kong. Constitutional and Mainland Affairs Bureau[online]. Hongkong: The Government of the Hong Kong Special Administrative Region of the People's Republic of China, 2005 [cit. 2020-08-12]. Dostupné z: <https://www.cmab.gov.hk/en/issues/jd2.htm>
- 42 Government Structure. GovHK [online]. Hong Kong: Hong Kong Special Administrative Region Government, May 2019 [cit. 2020-08-12]. Dostupné z: <https://www.gov.hk/en/about/govdirectory/govstructure.htm>
- 43 Government Structure. GovHK [online]. Hong Kong: Hong Kong Special Administrative Region Government, May 2019 [cit. 2020-08-12]. Dostupné z: <https://www.gov.hk/en/about/govdirectory/govstructure.htm>
- 44 Government Structure. GovHK [online]. Hong Kong: Hong Kong Special Administrative Region Government, May 2019 [cit. 2020-08-12]. Dostupné z: <https://www.gov.hk/en/about/govdirectory/govstructure.htm>
- 45 KAIMAN, Jonathan. Hong Kong's umbrella revolution - the Guardian briefing. The Guardian [online]. London: The

Guardian, 1821, 30 Sep 2014 [cit. 2020-08-12]. Dostupné z: <https://www.theguardian.com/world/2014/sep/30/-sp-hong-kong-umbrella-revolution-pro-democracy-protests>

46 KAIMAN, Jonathan. Hong Kong's umbrella revolution - the Guardian briefing. The Guardian [online]. London: The Guardian, 1821, 30 Sep 2014 [cit. 2020-08-12]. Dostupné z: <https://www.theguardian.com/world/2014/sep/30/-sp-hong-kong-umbrella-revolution-pro-democracy-protests>

47 KAIMAN, Jonathan. Hong Kong's umbrella revolution - the Guardian briefing. The Guardian [online]. London: The Guardian, 1821, 30 Sep 2014 [cit. 2020-08-12]. Dostupné z: <https://www.theguardian.com/world/2014/sep/30/-sp-hong-kong-umbrella-revolution-pro-democracy-protests>

48 KAIMAN, Jonathan. Hong Kong's umbrella revolution - the Guardian briefing. The Guardian [online]. London: The Guardian, 1821, 30 Sep 2014 [cit. 2020-08-12]. Dostupné z: <https://www.theguardian.com/world/2014/sep/30/-sp-hong-kong-umbrella-revolution-pro-democracy-protests>

49 KAIMAN, Jonathan. Hong Kong's umbrella revolution - the Guardian briefing. The Guardian [online]. London: The Guardian, 1821, 30 Sep 2014 [cit. 2020-08-12]. Dostupné z: <https://www.theguardian.com/world/2014/sep/30/-sp-hong-kong-umbrella-revolution-pro-democracy-protests>

50 Occupy Central with Love and Peace [online]. Hong Kong, 2013 [cit. 2020-08-13]. Dostupné z: <http://oclp.hk/index.php?route=occupy/eng>

51 IYENGAR, Rishi. 6 Questions You Might Have About Hong Kong's Umbrella Revolution. Time [online]. © 2020 TIME USA, October 5, 2014 [cit. 2020-08-13]. Dostupné z: <https://time.com/3471366/hong-kong-umbrella-revolution-occupy-central-democracy-explainer-6-questions/>

52 LI, Jeff. Hong Kong-China extradition plans explained. BBC News [online]. China: BBC, 2019, 13 December 2019 [cit. 2020-08-22]. Dostupné z: <https://www.bbc.com/news/world-asia-china-47810723>

53 The Hong Kong protests explained in 100 and 500 words. BBC News [online]. London: BBC, 28 November 2019 [cit. 2020-08-13]. Dostupné z: <https://www.bbc.com/news/world-asia-china-49317695>

54 The Hong Kong protests explained in 100 and 500 words. BBC News [online]. London: BBC, 28 November 2019 [cit. 2020-08-13]. Dostupné z: <https://www.bbc.com/news/world-asia-china-49317695>

55 Timeline: Key dates in Hong Kong's anti-government protests. Reuters [online]. May 30, 2020 [cit. 2020-08-13]. Dostupné z: <https://www.reuters.com/article/us-hongkong-protests-timeline/timeline-key-dates-in-hong-kongs-anti-government-protests-idUSKBN236o8O>

56 The Hong Kong protests explained in 100 and 500 words. BBC News [online]. London: BBC, 28 November 2019 [cit. 2020-08-13]. Dostupné z: <https://www.bbc.com/news/world-asia-china-49317695>

57 New security law sparks protests in Hong Kong. CNN World [online]. CNN, 2016, July 2, 2020 [cit. 2020-08-13]. Dostupné z: <https://edition.cnn.com/2020/07/01/asia/gallery/hong-kong-unrest-2020/index.html>

58 Hong Kong national security law full text. South China Morning Post [online]. Hong Kong, 2 July, 2020 [cit. 2020-08-13]. Dostupné z: <https://www.scmp.com/news/hong-kong/politics/article/3091595/hong-kong-national-security-law-read-full-text>

59 Z hongkongských knihoven zmizela díla prodemokratických politiků a aktivistů. Česká televize [online]. Praha: ČT, 7. 7. 2020 [cit. 2020-08-13]. Dostupné z: <https://ct24.ceskatelevize.cz/svet/3134495-z-hongkongskych-knihoven-zmizela-dila-prodemokratickych-politiku-a-aktivistu>

60 National security law: Hong Kong police's sweeping new powers include warrant-free raids and ordering internet firms such as Facebook to remove content. South China Morning Post [online]. Hong Kong, 7 July, 2020 [cit. 2020-08-13]. Dostupné z: <https://www.scmp.com/news/hong-kong/politics/article/3092070/national-security-law-hong-kong-polices-sweeping-new-powers>

61 Hong Kong: Chinese ambassador warns UK over 'interference'. BBC News [online]. London: BBC, 6 July 2020 [cit. 2020-08-13]. Dostupné z: <https://www.bbc.com/news/world-asia-china-53307327>

62 HURST, Daniel. Australia drafting plan to offer safe haven to Hong Kong residents, Scott Morrison says. The Guardian [online]. New York: © 2020 Guardian News & Media Limited, 2 Jul 2020 [cit. 2020-08-13]. Dostupné z: <https://www.theguardian.com/australia-news/2020/jul/02/australia-drafting-plan-to-offer-safe-haven-to-hong-kong-residents-scott-morrison-says>

63 National security law: Australia suspends Hong Kong extradition treaty. BBC News [online]. London: BBC, 9 July 2020 [cit. 2020-08-13]. Dostupné z: <https://www.bbc.com/news/world-australia-53344013>

64 Declaration on the Granting of Independence to Colonial Countries and Peoples: General Assembly resolution 1514 (XV) of 14 December 1960. OHCHR [online]. The Office of the High Commissioner for Human Rights (UN Human Rights), 14 December 1960 [cit. 2020-08-13]. Dostupné z: <https://www.ohchr.org/EN/ProfessionalInterest/Pages/Independence.aspx>

65 Declaration on the Granting of Independence to Colonial Countries and Peoples: General Assembly resolution 1514 (XV) of 14 December 1960. OHCHR [online]. The Office of the High Commissioner for Human Rights (UN Human Rights), 14 December 1960 [cit. 2020-08-13]. Dostupné z: <https://www.ohchr.org/EN/ProfessionalInterest/Pages/Independence.aspx>

66 U.N. RESOLUTION 2758. American Institute in Taiwan [online]. Taiwan: Information Resource Center, 1979, Oct. 25 1971 [cit. 2020-08-13]. Dostupné z: <https://web.archive-2017.ait.org.tw/en/un-res-2758-voted-to-admit-communist-china.html>

67 Restoration of the lawful rights of the People's Republic of China in the United Nations.: UN. General Assembly (26th sess. : 1971). United Nations Digital Library [online]. UN, 1972 [cit. 2020-08-13]. Dostupné z: <https://digitallibrary.un.org/record/192054>

68 WONG, JOSHUA a JEFFREY NGO. How China stripped Hong Kong of its right to self-determination in 1972 – and distorted history. Hong Kong Free Press [online]. Hong Kong: HKFP, 8 November 2016 [cit. 2020-08-13]. Dostupné z: <https://hongkongfp.com/2016/11/08/china-stripped-hong-kong-right-self-determination-1972-distorted-history/>

69 WONG, JOSHUA a JEFFREY NGO. How China stripped Hong Kong of its right to self-determination in 1972 – and distorted history. Hong Kong Free Press [online]. Hong Kong: HKFP, 8 November 2016 [cit. 2020-08-13]. Dostupné z: <https://hongkongfp.com/2016/11/08/china-stripped-hong-kong-right-self-determination-1972-distorted-history/>

70 The Joint Declaration: Joint Declaration of the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and the Government of the People's Republic of China on the Question of Hong Kong. Constitutional and Mainland Affairs Bureau [online]. Hongkong: The Government of the Hong Kong Special Administrative Region of the People's Republic of China, 2005 [cit. 2020-08-12]. Dostupné z: <https://www.cmab.gov.hk/en/issues/jd2.htm>

71 The Joint Declaration: Joint Declaration of the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and the Government of the People's Republic of China on the Question of Hong Kong. Constitutional and Mainland Affairs Bureau [online]. Hongkong: The Government of the Hong Kong Special Administrative Region of the People's Republic of China, 2005 [cit. 2020-08-12]. Dostupné z: <https://www.cmab.gov.hk/en/issues/jd2.htm>

72 Hong Kong and China hit back at US sanctions. The Financial Times [online]. Nikkei, 2017 [cit. 2020-08-13]. Dostupné z: <https://www.ft.com/content/407fee30-a697-45f4-9816-2e1f5606614b>

- 73 Hong Kong and China hit back at US sanctions. The Financial Times [online]. Nikkei, 2017 [cit. 2020-08-13]. Dostupné z: <https://www.ft.com/content/407fee30-a697-45f4-9816-2e1f5606614b>
- 74 EU restricts exports to Hong Kong over China security law. DW [online]. Germany: Deutsche Welle, 2020 [cit. 2020-08-22]. Dostupné z: <https://www.dw.com/en/eu-restricts-exports-to-hong-kong-over-china-security-law/a-54359734>
- 75 UN rights chief 'troubled and alarmed' by Hong Kong violence. Hong Kong Free Press [online]. Hong Kong, 2015, 6 October 2019 [cit. 2020-10-23]. Dostupné z: <https://hongkongfp.com/2019/10/06/un-rights-chief-troubled-alarmed-hong-kong-violence/>
- 76 UN rights chief Michele Bachelet calls for inquiry on HK police excesses. The Standard [online]. Hong Kong: The Standard Newspapers Publishing, 13 Aug 2019 [cit. 2020-10-23]. Dostupné z: <https://www.thestandard.com.hk/breaking-news/section/3/132940/UN-rights-chief-Michele-Bachelet-calls-for-inquiry-on-HK-police-excesses>
- 77 HUMAN RIGHTS COUNCIL OPENS FORTY-FOURTH REGULAR SESSION, HEARS HIGH COMMISSIONER'S UPDATE ON THE HUMAN RIGHTS IMPLICATIONS OF THE COVID-19 PANDEMIC: Meeting summaries [online]. Geneva: United Nations Office at Geneva, 30 June 2020 [cit. 2020-10-23]. Dostupné z: <https://www.ungeneva.org/en/news-media/taxonomy/term/175/2020/06/ouverture-de-la-quarante-quatrieme-session-du-conseil-des>
- 78 Democracy Index 2019. The Economist: Intelligence Unit [online]. The Economist Group, 1946 [cit. 2020-08-21]. Dostupné z: https://www.eiu.com/public/topical_report.aspx?campaignid=democracyindex2019
- 79 HAYES, Jack Patrick. THE OPIUM WARS IN CHINA. ASIA PACIFIC CURRICULUM [online]. Canada: 2020 © Asia Pacific Foundation of Canada [cit. 2020-08-08]. Dostupné z: <https://asiapacificcurriculum.ca/learning-module/opium-wars-china>
- 80 HAYES, Jack Patrick. THE OPIUM WARS IN CHINA. ASIA PACIFIC CURRICULUM [online]. Canada: 2020 © Asia Pacific Foundation of Canada [cit. 2020-08-08]. Dostupné z: <https://asiapacificcurriculum.ca/learning-module/opium-wars-china>
- 81 Přímé zahraniční investice (FDI - Foreign Direct Investment). Management Mania [online]. Wilmington: MANAGEMENTMANIA.COM, 2011 [cit. 2020-08-22]. Dostupné z: <https://managementmania.com/cs/prime-zahranicni-investice>
- 82 The 5 Main Differences Between Mandarin and Cantonese. China Highlights [online]. China: China Highlights—Discovery Your Way!, 1998 [cit. 2020-08-22]. Dostupné z: <https://www.chinahighlights.com/travelguide/chinese-language/cantonese-vs-mandarin.htm>
- 83 The 5 Main Differences Between Mandarin and Cantonese. China Highlights [online]. China: China Highlights—Discovery Your Way!, 1998 [cit. 2020-08-22]. Dostupné z: <https://www.chinahighlights.com/travelguide/chinese-language/cantonese-vs-mandarin.htm>
- 84 Unitární stát. DBpedia [online]. [cit. 2020-08-22]. Dostupné z: https://cs.dbpedia.org/page/Unitárn%C3%AD_stát

Pražský studentský summit

Pražský studentský summit je unikátní vzdělávací projekt existující od roku 1995. Každoročně vzdělává přes 300 studentů středních i vysokých škol o současných globálních tématech, a to především prostřednictvím simulace jednání tří klíčových mezinárodních organizací – OSN, NATO a EU.

- studentsummit.cz
- summit@amo.cz
- facebook.com/studentsummit
- instagram.com/praguestudentsummit
- twitter.com/studentsummit
- youtube.com/studentsummit

Asociace pro mezinárodní otázky (AMO)

AMO je nevládní nezisková organizace založená v roce 1997 za účelem výzkumu avzdělávání v oblasti mezinárodních vztahů. Tento přední český zahraničně politický think-tank není spjat s žádnou politickou stranou ani ideologií. Svou činností podporuje aktivní přístup k zahraniční politice, poskytuje nestrannou analýzu mezinárodního dění a otevírá prostor k fundované diskusi.

Adéla Matoušová

Autorka je spolupracovnicí Asociace pro mezinárodní otázky a členkou přípravného týmu Pražského studentského summitu.

POŘADATEL

GENERÁLNÍ PARTNER

AMO.CZ

The Kellner
Family
Foundation

TOP PARTNEŘI

Ministerstvo zahraničních věcí
České republiky

Evropská
komise

Zastoupení v České republice

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

KB

PARTNEŘI

UNIVERZITA
KARLOVA
V PRAZE

ambassy

Embassy of Canada
Ambassade du Canada

SCIO

AUTO ZRUCKÝ
DEALER NISSAN

UNITED NATIONS
Informační centrum OSN v Praze

ČSU

PROGRAM MLADÝCH
DELEGÁTŮ ČR DO OSN

MEDIÁLNÍ PARTNER

RESPEKT

#SUMMIT26

Autor: Adéla Matoušová

Imprimatur: Vít Batała, Martin Bican, Filip Šebok

Jazyková úprava: Šárka Soukupová, Štěpán Komárek,
Anna Zadražilová

Sazba: Tereza Ondráčková

Grafická úprava: Lucie Vodvářková

**Vydala Asociace pro mezinárodní otázky (AMO)
pro potřeby XXVI. ročníku Pražského studentského
summitu.**

© AMO 2020

Asociace pro mezinárodní otázky (AMO)

Žitná 27, 110 00 Praha 1

Tel.: +420 224 813 460, e-mail: summit@amo.cz

IČ : 65 99 95 33

www.amo.cz

www.studentsummit.cz